

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 504.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e146210/facsimile.pdf> (tilgået 04. august 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

constitueres som folelige Organer til at dekke
Magt, hvilket ere alle illige; i denne Oergangssæsonen
kommer Magisterat fremmede i Udvorten af den særskilte Mæng-
hed, men dog illige har erlært at ville desse denne med de nærvæ-
følgende, endnu ikke tilværende Organer, i denne har det ifølge
intresseres eller ikke anliges, at denne Hørspeling vil i Udvordene af
den langvarende Magt, som der ved den næste Sæsonen er vurderet
at vorte til de øverste dels bestyrkede Organer; men Magis-
terat holder fast, at Hørspelingens Stilling må blive bestræbt efter Be-
styrkningen af de enkelte Sæger, som ere den foretaget.

Hvad de for det hørte angører den dag forbundne Søg, om tilvejebringelsen af de formodne Pengeselskab ved Detagelsens af et Statsråd og Postmønstret af Creditinstitut, da har Hr. Majestet Kongen ved at approvere det af Finansministeren forelagte Forsting begjært, at Samfunds meddelte af nærværende forlægning, det ved udtrykkelig i denne heder: at Regierungen ønsker og døgter Forsamlings Venyndelse til at utøve dette Lov og til Udledelsen af Creditinstitut. Det er et desværre Pengeselskab, med hvilken til hulset Rådgivningen faaede et overstået denne forlægning, fordi der er fundet hemmelighedsret ved at overläste Rådgivningen over dette Pengeselskab til Forfælningen at styrke Landets Credit under de nærværende forhold, og jeg har heriifor mit Bevolumne tilstede, at jeg har haaret, at efter denne Udarstilling vil den Rigsdagsmænd, som jeg har set, kunne forsvare at algode i Stenene i denne Søg.

Hood børnefængslet angaaer det andet endnu tilbagekommende hovedsak, nemlig angaaende Vennereligheden, da er derom Ennen uoverstigelig bestemt, og Ministeriet holder derfor fast, at der måtte betragtes analog med det, som er udsat i Hans Majestæts Rådningsselskab angaaende Grundejendom, hvorfraude dets Udsættelse fortjænlig Character tilhørte en analogt Udsættelse. Nuar, som en følge heraf, den østre Forbindelse har tilmeddraget sine Forhandlinger om Grundejendom, saa far det tilfælde, at Regeringen ved Forordning fulde sinne serveldes Selvstændighed ved en eller flere af Forhandlingerne vedtagne Foranbringinger, da holder Ministeriet fast, at Regeringen vil efter dette Forhold have at bringe disse Foranbringinger, ved hvilke har ved Detræflelsighed, til formet Forhandling ved Forhandlinger. Efter hørd af mig i Begyndelsen er påtænkt om den Overgangsperiode, hvori vi ere, at den endelige Majestæts forholdsbehandling Hans Majestæt; men Ministeriet holder fast, at den nærværende Ministerium umuligt, at vi ville kunne komme til det tilfælde at bliveude Hans Majestæt at fremsætte holdt talede af Forhandlinger et vortage.

Hestebæk: Jaer jeg ikke har mælet et hundret Amedement, som mine Hærringer under den forhældelige Behandling gunde give Anledning til at antage, saa er det ikke, fordi jeg sagt mælter overbevist om, at Forsamlingen derforlig kunde være i Besiddelse af den lengste og finansielle Mængdebidrag, da vi i lidt Tid, naar Forsamlingsherret er fuldrægt, kan ventes indvaremst en forening paa en gangse anden Maade sammen med Folkeforsamlingen, og herfor ikke, fordi jeg kunde overbevist mig selv om, at det var overordentlig for Kongen at have en sådan "Mængdebidrag", da Kongen, som Souveræn, maatte vere befriet til at handle paa Statens Begreber, saaledige ikke denne Tingmedet. Det var indset, og jeg antager altjæn, at der var vist for at faae en moralisk Styrke med Hæren til en god betydelig finansiel forsvarshæftning, som den omhændige, da Sagen var, kommen for Rigsforsamlingen, men ikke, for at denne Styrke ejgtes Samført, da de Glædningsmænneherreder angænger, at det vilde give ham en høje Kraft, at Rigsforsamlingen udtalte sig, om som den bestyndigede ham, end om den havde udvalgt sig saaledes, saa den billigedes det af ham, forretlige Etude, saa fandt jeg, det ikke henstignedsdig at stillte noget Amedement deraf. Jeg mente, egendt, at jeg gjerne for mit vedhæftnede kunde kunne få Kompromis i iste og Det Indbillingslovsdrag, saaledes som der er, idet jeg fun en anmægelse, at der er, paa Grund af et Slags Kompromis fra Ha. Mængde, fordi han har overstillet det paa en Raadstid til Rigsforsamlingen, at den fulde ejgtes denne Sag. Jeg vil herigter tilmaae, at jeg ikke sidder en fuldstændig Hammel herfor i et hundr. Overdragelse, thi ikke man sat udveje en Mængde paa Godset Begreber, saa jeg har ikke no, at Kongen børde stille dem op. Godset selv paa sin side, det er

Det var en ganske stille stund; men jeg troede, at man
var i stand til at høre det, og da jeg endelig
var kommet ud herfra, at Gorfamlingen nemlig gavet af den Domkirke
liggelse, som den er ihænd til alt gode. Det er mig derindfor vigtig, at
Gorfamlingen, holdes gældende, da jeg fryr under min indhører den Me-
ning, at Gorfamlingen ikke skal være nogen langvægts
befjuling i denne Sag, og jeg har desuden hørt givet et Almen-
hedsforslag i denne Retsdag, som jeg agter at indhører og beslutte
om. Jeg troede også, at den fremstillede
domstolspræsidenten havde givet ord om Sager, endnu mere end hjemmefra.
Men det var ikke til stående for de De engangsholdne Indhøringer, der
var udsat, men det var at berøre altid med Ret ill. Men det var at uståde mig
med min Dovrebestyrke i den anden og de følgende Sager, som mu-
kande komme for Gorfamlingen.

Grundtug: Det ogles sig utvist, *viil* Skøp over, at vor Rævnings have iaget den Indhjulping tilbage, der truede Kongens Stiftelse, ja med dem, som hensyn til det Kongdriftsforfag og de 2 andre Indhjulping, i Korthed sig min Denning, nævntil i Hensyntagen til det før, om hvordet det ubefrielses Fal høges, at det var for Krigens Fortsættelse, dens kraftige Hornsantels Sted, at Raadet var tilhøriges, eller at Finansministeren bemyndigtes til at give det for stort. Ja han. Iaa Hensyntagen var sel af indrauen Gammelts Ordbeviser, at der bøde ligget i Sagens Natur og af den helde Sammenhæng i det samme, at den fun er for Krigens Skab, at det overordnede Raad skal speages, som ikke antrægs at givres behov under fredelige Omstændigheder; men jeg fan pas ingen Raade give ham Rat deri, et vilde Raad være enten under Høftsamlings Børdehold eller pas nogen Raade upsonere, at det optegtes i denne Kortindhjulping. I Hensyntagen til de Indhjulpingsskab, som voer Rævnings have bøde blive laaende, han der sel ved den første iile varer forslægge Denningens Raad, naar Kastel skal speages, Finansministeren overordnede mand have frie Hænder til at giare det på den ester hans Overredelskning, hvilket, hemmelskabslig og dilligt Raade; men dermed høres mig ikke, der bøde overordnede holdt høre vært sagt utvistlig et *herr* Hestebæger, da han Lant af ejerret vognent Raad, som Gammelts Ordbeviser er paa den Størrelse har erklæret, paas ingen Raade skal haare mere, thi da vilde jo alle de Ord, han drage for at tilbage Høftsamlingen den Denning, saa Danmark ikke hunde varre muligt, han været oversledig, naar blot det lille Ord „*sia*“ havde haaret foran *Saudlaam*. Envidig, med Hensyn til den anden Indhjulpingstrøst, jeg er ydmyk ille nogen Ben af disse Grebtsdele, som dog ogsaa en Raade er af vognent Raad; men jeg vil dog ille, bo de høje og vel heller ille haade myte, protestere dermed paa Hestebægers Raad, han man jeg med Sprogets Begne protestere med Hestebægers 2 Millions Grebtsdele, thi ejertron jeg formoder, at Grebtsdelene ville komme til at syde paa mere end 1 Adst. hoert, leet d. 1. Adst. ligesom af nærværende, ville komme til at syde paa 5 Adst., daa 30 Adst. vilde det, hvilke en alder uppe var, der funde amplerthid haar retslet meget let, naar der blev sagt Grebtsdelene alle til et vognent Raad af 4 Millions.

til Stømning falig og øges tilde mig at høje et par
ord om Bergholz'ens Demokrati, og den Rytmisk, som i
en uformelte ord at gøre nogen hævden, saamet mere, som det fore-
kommer mig, at den herlige Indenrigsminister i Grunden ikke sagde
noget, end hvad vi vedte herom, at vi var i en Demokratiske
Stømning, men hvilke deres e fortæller denne, at desuden den her
Bergholz'ens betydning af folkerige Medlemmer, da hundre og mere, Die
Bundt' brødre os, at vi havde os den Rytmiske, som han der bestemte
sig for om Demokratiets gør at overvære, herafviser man hvorevnen den
meddelige både Rigstjæmning. Det er altså den brugte Sammen-
føring, som gør, at ejere sig nogen hellige betrydelse over Den
Rytme, enten os al gude føde, Vor sine Bl. at vælge Galten, der
skal være for godt Regnungen, og Ministeriet måtte beklæmme et
Indsindet af spændende, Demokratiske, herunder vi et Hoved-
stænderne, en gennemgående, men en af dem allermest opbevarede
og berigede Rytme, som nærmest kan lide vistere, når at Bergholz'ens
sædeleder fra den en gang er, vil høre mere ret til at spille Det.